

ftuelse, og den agter jeg at fastholde indtil videre. Altsaa jeg skal ikke forbyde mig i selve Bestemmelsen i § 13, det har jeg været inde paa engang og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Nimsestad) senere; men jeg siger kun, at jeg betragter begge de Bestemmelser, som de staa her — der er jo Forslag om at modificere den ene og udstemme den anden —, som lige vigtige og ønsker dem fastholdte i Loven saaledes, som de foreligger fra Landsstinget.

Formanden: Der er endnu indtegnet fire Talere; men da jeg anser det for ønskeligt, at denne Sag tilendebringes idag og dog formoder, det vil være muligt, skal jeg fortsætte, skjøndt Tiden er fremrykket. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds har Ordet.

Brix: Jeg frasalder Ordet i Genhold til den ærede Formands Udtalelser og i det Haab, at Andre ville gjøre det Samme.

Formanden: Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds har Ordet.

Th. Nielsen: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Sjörning: Jeg skal ialfald fatte mig meget fort. Til den ærede Ordfører skylder jeg at henvende en eneste lille Bemærkning angaaende Forslaget under Nr. 2. Naar nemlig § 4 læses i sin Sammenhæng og navnlig i Forbindelse med den foregaaende § 3, er det klart for Enhver, Jurist eller ikke Jurist, at de Udlandinge, som Forslaget under Nr. 2 omhandler, kun ere saadanne, som overhovedet gaa ind under Reglen i § 3, der kommer ind under denne Regel, og der behøves altsaa ikke nogen yderligere Ordning. — Med Hensyn til det saa meget omstridte Forslag under Nr. 5 skal jeg tillade mig den Bemærkning, at jeg vel aldeles ikke kan klage over den Maade, hvorpaa den ærede Justitsminister har stillet sig til dette Forslag, men jeg kan dog ikke Andet end gjøre opmærksom paa, at det egentlig er ham, der ved at foreslaa § 5 i Forordning af 1822 ophævet, berøver Politimestrene det kraftigste Middel, de nu for Tiden have til at faae fat paa saadanne Folk, som eftersøges. Den ærede Minister har nu ganske vist ikke villet gjøre dette, uden at byde, haad han anser for en passende Erstatning derfor, nemlig ved § 19, som den nu foreligger; men det er om denne § 19 jeg maa sige, at dens Forskrifter ere upraktiske og uden Betydning. Man maa kjende disse Herbergerere for at vide, at det vil være overordentlig vanskeligt for dem at levere nogen skriftlig Anmeldelse. Saadanne Herbergerere mangle saare ofte det Herredømme over Pen-

nen, som behøves dertil, og ofte er det den Bedkommendes Kone, som forestaar Forretningen, medens han selv er paa Arbejde. Han vilde derfor betragte det som en stor Plage, hvis han virkelig skulde nødes til at levere saadanne skriftlige Anmeldelser eller nødes til at føre en Protokol, som Politiet har lagt ind til ham. Dette bemærker jeg ogsaa til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der syntes at staa i den meget uvrigtige Tro, at det er en ubehagelig og nærgaaende Forskrift, man ved Undringsforslaget under Nr. 5 vil give ligeoverfor Herbergerere. Han talte om Straf og mente, at en saadan ikke skulde ramme dem, uden at de havde været tiltalte eller havde overtraadt tidligere Tilhold; men det er en Misforstaaelse. Herbergererne ere meget glade ved den nuværende Ordning, hvorefter det er deres Gæsters Sag at henvende sig paa Politikammeret for der at aflevere deres Papirer; men de vilde betragte det som en Straf, hvis de skulde nødes til at levere skriftlige Anmeldelser eller føre Protokol. Fremdeles kan jeg forstikke det ærede Medlem om, at der ikke er en eneste Rejsende, som vil komme til at gaa paa Baden paa Grund af dette Forslag, ligesaa lidt som Nogen er bleven nødt dertil paa Grund af Forskriften i Forordningen af 1822. At den Bedkommende skal melde sig hos Politiet, kan selvfølgelig kun paabydes under Forudsætning af, at Politiet er tilstede. Er det ikke tilstede, er Politikammeret lukket, kan han ganske rolig modtages, kun at han næste Morgen gaar op og melder sig paa Politikammeret. Endvidere talte det ærede Medlem om, at man her kun vilde søge at nappé en enkelt Skyldig, men at man derved kunde komme til at nappé Ustyldige. Ogsaa dette beror paa en u vigtig Opfattelse. Her er ikke Tale om at nappé Skyldige, men om at indføre en Kontrol. Den har vel ikke alle, men kun visse Omreisende til Diemeb; men den maa, for at være virksom, udøves mod Alle. Man klager over, at man vil lade de Folk være fri for denne Gene, som tage ind paa Hotellerne, men det er, fordi det ikke er dem, som eftersøges i Politiefterretninger. De, som eftersøges deri — og jeg har tidligere nævnt de forskjellige Grunde dertil —, tage ind til Herbergererne, hvor de kunne være for 8 Skilling om Natten. De saakaldte fine Bagabonder kjender jeg ikke; jeg har aldrig set dem, og jeg har dog haft med mange Bagabonder at gjøre. Fine Forbrydere, Forbrydere af den fornemste Verden, kjender jeg derimod; men man kan ikke have nogen som helst Frygt for, at de skulde lufte omkring i Landet, saaledes at man ikke kan finde dem. Naar de ville forstikke sig, tage de til Amerika. At der lægges en Protokol ind paa Hotellerne, hvori de Rejsendes Navne indføres, sker aldeles i Overensstemmelse med god Orden i alle Lande, og det kan ved visse Leiligheder være til Nytte for Politiet at se denne Pro-